

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1906 til 31. Marts 1907.

Formanden: Da det vist er et temmelig almindeligt Ønske her i Tinget, at Finanslovens første Behandling kunde tilendebringes i dette Møde, skal jeg henstille til ærede Medlemmer, som faa Ordet, at ville medvirke til, at det kan ske.

Folketingsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rørdam: Jeg har tilladt mig at rette et bestemt Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister om, hvorvidt den Kommission, der er nedsat angaaende Navigationsskolevæsenets Ordning, var hørt angaaende Navigationsskolevæsenets Overgang fra Marineministeriet til Indenrigsministeriet. Dette Spørgsmaal svarede den højtærede Indenrigsminister ikke paa. Derimod fandt han, at de Udtalelser, jeg havde fremsat, ikke vare noble, og han havde aabenbart følt sig krænket over dem. De Udtalelser, jeg fremsatte, vare, at jeg syntes, det maatte være ubehageligt for den højtærede Indenrigsminister at have med dette Spørgsmaal at gøre, fordi han selv eller hans nærmeste Familie er stærkt pekuniært interesseret i Navigationsskolen paa Bogø; jeg syntes derfor, at det havde været behageligere for ham ikke at have faaet med dette Spørgsmaal at gøre, før det var blevet afgjort, om Navigationsskolerne skulde være private Skoler eller Statsskoler. Jeg kan ikke indse, at der heri ligger noget, som ikke er „nobelt“. Det forekommer mig, at den højtærede Indenrigsminister hellere skulde have svaret paa det bestemte Spørgsmaal, jeg rettede til ham om, hvorvidt den store og meget sagkyndige Kommission var bleven spurgt angaaende dette vigtige Spørgsmaal.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Birck: Den højtærede Konseilspræsidents rent finansielle Bemærkning i Gaar

var meget rigtig. Den højtærede Konseilspræsident var forarget over et ret drastisk Udtryk, som jeg havde benyttet her i Salen, et Udtryk, hvis eventuelle parlamentariske Utilstedelighed Gennemlæsningen af den højtærede Konseilspræsidents egne drastiske Lignelser maaske har tilsløret hos mig. Jeg ønsker imidlertid at sige, at denne Indignation hos den højtærede Konseilspræsident over et mere eller mindre heldigt Udtryk bør ikke kunne skjule det Faktum, at Grundlovens og den grundlovgivende Rigsdags Forudsætning for de kongevalgte Landstingsmænd var, at der igennem skulde tilføres Rigsdagen særlig dygtige eller særlig erfarne eller særlig uafhængige Mænd, en Forudsætning, som jeg mener ikke er sket Fyldest.

Den højtærede Konseilspræsident indrømmede dernæst — hvad jeg i øvrigt ikke har været i Tvivl om, thi ellers havde jeg ikke haft Lov til at fremføre Sagen i Rigsdagen — at de underskrivende Statsraadsmedlemmer ere ansvarlige for et kongeligt Diktamen, hvorfra de ikke have taget Afstand i Statsraadet. Jeg ønsker blot at henlede Opmærksomheden paa, at Hans Ekscellence Hr. Hannes Hafstein er Medlem af Statsraadet og som saadant formentlig har underskrevet Statsraadsprotokollen og derfor maa siges ogsaa at bære et Ansvar overfor os. Med Hensyn til selve dette Diktamen vil jeg sige, at jeg er ganske enig i den Forudsætning, som ligger bagved, nemlig at den islandske Minister selvfølgelig ikke skal skifte, hver Gang Ministeriet skifter her af parlamentariske Grunde, men jeg maa hævde, at den Form, som dette Diktamen har faaet, kan give det en langt videre og desværre alt for nærliggende Fortolkning, som kan bunde i Anerkendelsen af den rene Personalunion. Spørgsmaalet er ingenlunde saa klart selv for vore ypperste Jurister, som den højtærede Konseilspræsident synes at mene.

Til Slut skal jeg gøre den personlige Bemærkning til den højtærede Herre, at han overfor mig anvendte en meget affejdende, overlegen og fornærmelig Tone — det maa jeg have Ret til at sige —, som jeg synes var uberettiget eller i alt Fald kun kan begrundes i den højtærede Herres egen høje Stilling, men ingenlunde hverken i hans eller i min Personlighed.